



Οδός Δόνα

(Παλαιότερη ονομασία: Cale Trimeri e Vatuca)

Είναι ένας δρόμος αφιερωμένος στον Ενετό Διοικητή των Ιονίων Νήσων Andrea Dona. Στα τρία χρόνια που ο Dona έμεινε στην Κέρκυρα (1767-1770), προσέφερε μεγάλες υπηρεσίες στο νησί με την ίδρυση ενεχυροδανειστηρίου και μιας αποθήκης σταριού.

Το ενεχυροδανειστήριο τότε δεν είχε τον κακόηχο συνειρμό της εποχής μας. Η ίδρυσή του αποσκοπούσε στην συγκέντρωση χρημάτων για την ανακούφιση των φτωχότερων τάξεων του λαού. Οι σιταποθήκες είχαν επίσης ευεργετική προσφορά στον τόπο, διότι όχι μόνον προμήθευαν σιτάρι στους φούρνους, αλλά το κυριότερο αποθήκευαν μεγάλες ποσότητες σιταριού για ώρα ανάγκης από έλλειψη, πράγμα πολύ συνηθισμένο εκείνα τα χρόνια.

Ας θυμηθούμε ότι η λιτανεία του Αγίου Σπυρίδωνος που γίνεται το Μεγάλο Σάββατο, οφείλεται στη θαυματουργή επέμβαση του Αγίου, χάρη στην οποία σώθηκε κυριολεκτικά το νησί από αφανισμό, εξαιτίας της τρομακτικής σιτοδείας.

Πρέπει ακόμη να υπογραμμισθεί ότι η παραγωγή σιταριού στην Κέρκυρα ήταν τόσο λίγη ώστε δεν επαρκούσε να ικανοποιήσει τις ανάγκες του μισού πληθυσμού. Γι' αυτό το λόγο, υπήρχε μία αποθήκη, η οποία πρέπει να ιδρύθηκε αρχικά το 1489 και να καταστράφηκε από του Τούρκους το 1537, για να ξαναλειτουργήσει το 1575. Βρισκόταν στο σημείο που ήταν το παλιό δικαστικό μέγαρο στο παλιό λιμάνι. Η είσοδός της ήταν πίσω από το ξενοδοχείο "Κωνσταντινούπολις" και σήμερα υπάρχει η επιβλητική πόρτα που την βλέπουμε να βρίσκεται εγκαταλελειμμένη μπροστά από το πρώην εστιατόριο "Αβέρωφ" χωρίς καμία φροντίδα.

Όμως οι ανάγκες πλήθαιναν και η έλλειψη σταριού ήταν πολύ αισθητή. Έτσι με τα χρόνια οι Κερκυραίοι απαίτησαν την ίδρυση και νέα σιταποθήκης. Όμως οι περισσότερες προσπάθειές τους ήταν άκαρπες και μόνο με τη βοήθεια του Andrea Dona ικανοποιήθηκε το αίτημά τους, και τούτο παρά το γεγονός ότι υπήρχε



απόφαση της Γερουσίας, η οποία είχε εγκρίνει πρόταση του Προνοητή Francesco Grimani (1758-1761), η οποία όμως για μία δεκαετία παρέμενε ανεκτέλεστη. Έτσι ο Dona ίδρυσε το ενεχυροδανειστήριο και είναι το κτίριο που παλαιότερα στέγαζε τις υπηρεσίες της Τροχαία Κέρκυρας. Υπήρχαν εκεί δύο αίθουσες για τη λειτουργία του ενεχυροδανειστηρίου, ενώ ο υπόλοιπος χώρος χρησίμευε για αποθήκη σιταριού, ο οποίος κατά γενική ομολογία κάλυπτε τις ανάγκες του τόπου. Ένα είναι το γεγονός ότι τα "ιδρύματα" αυτά πρόσφεραν στο λαό μεγάλες υπηρεσίες και μάλιστα σε εποχές που η μεγάλη

φτώχεια ήταν πολύ ενδεικτική.

Συνεπώς θα πρέπει να δεχθούμε ότι ο Dona πρόσφερε στον τόπο αυτό που ο λαός ζητούσε και ότι είναι δίκαιη η απόφαση της Πολιτείας, να αφιερώσει ένα δρόμο στο όνομά του. Ο δρόμος αυτός βρίσκεται στο σημείο που υπήρχε η παλιά σιταποθήκη Fontegho, όπως λεγόταν στα λατινικά. Μέχρι πρόσφατα υπήρχε μία επιγραφή στην εντοιχισμένη πλάκα, που βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του κτιρίου που στεγαζόταν η Τροχαία Κέρκυρας, η οποία γράφει: D.O.M. ANTREAE DONATO PROC. Q UOD H QC PERRENI SUBSIDIO PIE EGENS PROSPEXERIT CORCYRA MDCCLXIX.

Πηγή: Γιάννης Τσανταρίδης